

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Partea lui Slavici

în

„Crisa Tribunei“.

Sibiuu, 30 Ianuarie n.

După-ce am arătat rolul dlui Ioan Slavici, pe care l-a jucat cu faimosii sei articoli „Milleniul“, pentru a completa lucrul trebuie să arătam, pe scurt măcar, și partea, ce o are dl Slavici în crisa „Tribunei“. Facem deci și noi, după-cum e moda acum, un *adams unic* prin scrisoarea, ce o publicăm mai în jos.

Să nu creadă cineva, că prin publicarea ei comitem vre-o indiscreție.

O, nu.

Sunt cercuri largi, cari cunosc cuprinsul acestei scrisori, ba credem, că și copii luate de pe ea circulează prin mâna unor oameni. Nu facem deci decât un act de ecuitate față de cealaltă parte a publicului românesc, care nu are norocirea — ori nenorocirea — de a fi introdusă în tainele acelor cercuri, — când publicăm prin tipar această scrisoare — deschisă.

Da, deschisă!

Așa se vede, trăim în timpul scrisorilor deschise. Căci scrisoarea, de care ne ocupăm, deși prin cuprinsul ei se pare a fi așa de personală, într-adevăr a fost dată ca o epistolă deschisă.

Di Dr. I. Rațiu, căruia îi este adresată, a primit-o — nu prin postă, — ci prin o persoană privată într'un plic, care nici-când n'a fost lipit, și pe care adresa e scrisă tot de dl Slavici.

Scrisoarea a trecut astfel cine știe prin câte mâni, amicale dlui Slavici, a fost citită cine știe de câte-ori de către foștii redactori ai „Tribunei“ și amicii lor — până-ce în fine a ajuns la mâna adresatului, — deschisă!

Ori-cât de neînsemnată, împrejurarea aceasta e caracteristică.

*

Măgurele, 29 Nov. v. 1895.

Stimabilele dlui Rațiu,

Sunt acum doi ani, când guvernul ungar, printr'un act de violență, a silit pe dl Brote, omul nostru de încredere, să se lapede de sarcina de proprietar al „Instituțului Tipografic“ — am luat înțelegere, ca dl Popa Necșa să primească sarcina aceasta, ear' în urmă, după-ce și d-sa a fost nevoit s'o lapede, a primit-o di Dr. (! Red.) Liviu Albini, tot ca om de încredere al nostru — al tuturor.

POIȚA „TRIBUNEI“.

Morbosul închipuit.

Comedie în 3 acte

de

J. B. MOLIERE.

Trad. de

M. Aegae.

Actul III.

(Urmare.)

Scena a I-a.

Beralde. Argan. Toinette.

Beralde: Ce zici, frate, nu ți-a folosit petrecerea de mai înainte, mai mult decât o dosă de Quassia.

Toinette: Hm, o dosă de Quassia încă e ceva bun.

Beralde: N'ar fi timpul, să vorbim de afacerea mea?

Argan: Răbdare, frate; viu îndată.

Toinette: Ți-ai uitat bastonul!

Argan: Ai drept.

Scena a II-a.

Beralde. Toinette.

Toinette: Te rog să nu părăsești nepoata d-tale.

Beralde: Voiu face tot posibilul, să-ți împlinesc dorința.

Toinette: Înainte de toate ar trebui nimicită căsătoria ei cu domnul Diafoirus. Și-mi propusese deja, a introduce aci un medic, care să-l descrie pe domnul Purgon, cum se cuvine. Deoarece însă aceasta nu-mi succese, m'am decis altmintrelea.

Pentru cuvinte, despre cari nu-mi dau seamă, d-voastră ați stăruit, ca dl Popa Necșa și în urmă dl Dr. Liviu Albini să sub-scrie un act, prin care vi-se declară dator cu suma de 19.000 fl. și vă acordă dreptul de a dispune de tipografie și de „Tribuna“, dacă nu vi-se va plăti până la un anumit termen acea sumă. Cei mai apropiați dintre amicii mei stăruiau, ca acest act să nu fie subscris. Eu m'am dus atunci dela București la Sibiuu anume spre a îndupleca pe amicii mei să nu mai stăruie pentru ne-subscriere. *)

Aflu acum, că d-voastră ați usat de acel act pentru-ca să cereți intervenirea judecătorecii ungurești **) în afacerile noastre interne. Nu mă îndușesc, că veți fi având cuvinte puternice de a o face aceasta: îmi iau cu toate acestea voea de a vă încredința, că dl Dr. (! Red.) Liviu Albini e și azi omul de încredere al nostru, și de a vă ruga să nu vă puneți în conflict cu noi urmărindu-l judecătorește pe d-lui, căci din acest conflict numai dașmanii nostri (Cei „îndulciți“ cu „Milleniul“... Red.) pot să tragă folos.

D-voastră sunteți președinte al partidului național român și astfel cel mai autorizat reprezentant al Românilor din țările coroanei ungare; aici însă, în țeara aceasta, mai ales astăzi, reprezentantul autorizat al Românilor de peste Carpați e — dl Eugen Brote: e prea mare răspunderea, pe

*) Lucrul na stă cum zice dl Slavici.

Eată pasagiul din contract:

„Pentru asigurarea acestei pretențiuni de douăsprezece mii de florini, dau creditorului în zălog întreaga tipografie, cu toate aparțințele ei, ear' în special și proprietatea celor două zăre și nu numai ca îmi dau învoierea, ca creditorul de acum înainte de-a fi fără a trebui să dovedească primejdie, să expereze și efectuească execuția de asigurare asupra tipografiei cu aparțințele ei la judecătoria cercuală regească din Sibiu — competenței căreia mă supun, — ci, neavând ipotecă corăspunzătoare, mai conced dlui creditor și dreptul, a îngrijii însuși în persoană sau prin altcineva întreaga administrare atât a tipografiei, precum și a întreprinderii de ziare, precum și a celuilalt negoț de editură; deasemenea a lua în primire toate venitele negoțului până atunci, până când suma de douăsprezece mii de florini va fi răspunsă în adevăr, și declar, că venitele negoțului nu pot fi primite ca plăți întru stingerea sau pomnitiului împrumut, deoarece creditorul s'a obligat a acoperi el însuși și eventualul deficit al negoțului.“ (Red. „Trib.“)

*) Se vede că dl Liviu Albini, și cei dela spatele lui, de pe atunci deja aveau ceva în petto. Red. „Trib.“

**) Vezi art. „Cine?“ în nrul 1 al „Tribunei“. Red.

care o primiți și eu vă rog să nu provocați conflictul.

„Tribuna“ numai în înțelegere cu noi, prin oameni, cari se bucură și de a noastră încredere, și cu ajutorul nostru se poate susține; vom stăruie deci cu toate mijloacele, ca ea să rămână, ca până acum, sub purtarea de grije a unui om, care se bucură și de a noastră încredere.

În cel mai rău caz vă vom plăti, ceea-ce aveți dreptul de a cere și vom merge singuri, cum am mai mers, înainte.

Ear' ceea-ce aveți dreptul de a cere e foarte puțin, fiindcă în virtutea actului subscris de domnul Liviu Albini vi-se cuvine numai ceea-ce ați dat, ear' în virtutea unui act subscris de D-Voastră și păstrat aici (Cum a ajuns acolo? Red.), adevăratul creditor sunt cei 25 membri ai comitetului. (Nime n'a tras-o la îndoială. Red.) dela care nu aveți procură. (O fi; dar' 17 voturi din 19 nu sunt procură? Red.)

Urmă dar' cu stăruință procesul ar fi un scandal rușinos pentru noi toți și păgubitor pentru cauză.

Vă rog deci eu, care trăiesc aici în retragere (? Red.) și în uitare (?! Red.), dar' tocmai de aceea văd lucrurile cu ochi mai liniștit. (După-cum dovedește „Milleniul II.“ Red.) Vă rog cu toată stăruința, să curmați cearta.

Să ne înțelegem între noi și fără mijlocirea judecătorilor ungurești. (Oamenii de încredere ai D-Voastră au recurs la ei. Red.) și a advocaților, cari rid în pumni.

În lupte politice, atât de grele ca cea purtată de noi, trebuie neapărat să se ivească deosebiri de vederi, ba chiar și conflicte de interese între tovarășii de luptă: bărbații chibzuiți trec însă peste ele și merg împreună, fiindcă știu, că numai împreună pot să înainteze spre scopul comun. (Îndulcirea Maghiarilor? Red.)

Noi recunoaștem, că fără de D-Voastră ni-ar fi foarte greu să ducem lupta înainte: recunoaștem și D-Voastră, că fără de noi sunteți slabi.

Lupta e, altfel, o datorie, și noi ne vom face, după cea mai bună a noastră pricepere, în toate împrejurările datoria, fie chiar și singuri, ba la nevoie și în largul lăsat de D-Voastră. (?! Red.)

Nu voesc însă să mă împac cu gândul, că tocmai acum ne veți lăsa singuri, ori veți căuta chiar pretexte de a Vă însoți cu cei-ce până ieri Vă erau adversari. (Cine? Redac.) Îmi fac dar' iluziunea, că ne vom înțelege, cum atâta timp ne-am înțeles.

Primiți, Vă rog, etc.

Ioan Slavici.

Dată la 29 Noemvrie v. scrisoarea este scrisă vre-o 12 zile după „Milleniul II.“ și a fost trimisă, poate, deodată cu „Milleniul III“, tocmai pe timpul, când Bogdan-Duică, având concediu, umbla pe la Bistrița, Dej, Turda, Blaj, Caransebeș și Brașov, vorbind pretutindeni cu oameni serioși — așa scrie în broșura sa — și în poziție de a judeca stările și afacerile noastre — și pregătind astfel conventicul dela Brașov.

Ea a venit deschisă, pentru-ca înainte de Dr. Rațiu, se o cetească Russu-Șirianu, nepotul dlui Slavici; Dr. Liviu Albini, „omul de încredere“ al dlui Slavici și al colegilor sei de luptă, și ceilalți aderenți ai „triumvirilor“.

Eată cum se explică cutezanța aceea ne mai pomenită, ce au dovedit-o acei oameni față cu Dr. Rațiu; eată de unde își lua curagiu dl Russu-Șirianu pentru obraznica sa pășire împotriva celui bărbat, pe care numai câteva zile mai înainte îl titula per: „Venerabile Domnule președinte!“

Eată isvorul tuturor intrigelor, ce s'au ținut în timpul din urmă. Eată de unde s'au pornit toate curente, cari turbură armonia în comitet și partid!

Dar' scrisoarea ne mai arată un moment important: vederile acelor bărbați ai nostri, cari petrec peste Carpați. Deși au părăsit patria și trăiesc în „retragere și uitare“, ei totuși țin să ne conducă pe noi, partidul național al Românilor din Ardeal, Banat și Ungaria!

Și dacă le spunem, că lupta noastră poate fi condusă numai de acasă, că altfel nu se poate, ei amenință cu deturnare, pentru-ca să meargă „înainte!“ (spre „îndulcirea Maghiarilor“) și în largul lăsat de bărbații nostri, cari luptând au știut să poarte și consecuențele luptei, și au mântuit până în sfârșit cinstea luptei naționale.

Înzadar partidul național a cumpărat „Tribuna“, ca să o aibe organ al vederilor sale, tribună a luptătorilor consecuenți, și trompetă în lupta ce o purtăm, căci dacă nu mai căvta se deosebește în vederi de cei-ce au părăsit câmpul de luptă, sau nu mai are încredere în „oamenii de încredere“ ai lor, atunci s'a gătat.

Ei vor să vină, să ne plătească, și să ne alunge, pentru a-și pune oamenii lor de încredere.

Cum? Așa de rușinos să stee partidul poporului român, ca fără doi-trei

oameni să nu se poată conduce, să nu se poată susține?

Imposibil, căci atunci nevrednici am fi de o soartă mai bună.

Ori-și-cine, de ori-și-unde poate servi cauzei naționale, dacă are mijloace și puteri, ba e dator chiar a o servi. Cine însă are pretențiuni de a da direcția, de a conduce, acela se vină aici în mijlocul nostru, în mijlocul câmpului de luptă, să sufere împreună cu noi și să lupte în aceeași împregiurări cu noi, alt-cum nu-l recunoaștem!

Din București, dela Sinaia, dela Măgurele, pot să ne vină sfaturi, pot să ne vină idei bune, pot să ne vină ajutoare prețioase, porunci și comande însă nu! — căci nu le primim.

Nu, mai ales atunci, când cei-ce le dau se pun pe partea acelor ca Russu, și au „oameni de încredere“ ca L. Albini, și când ei, partidul național îl consideră de o simplă filială a lor.

Așa nu mai merge, căci v'am cunoscut.

Ziarului „Kronstädter Zeitung“.

„Gazeta Transilvaniei“ scrie:

„Nu puțin surprisă a cauzat în sinul publicului român din Brașov un articol, ce a apărut în „Kronstädter Zeitung“ de Sâmbătă sub titlul „Zweist unter den Rumänen“ (Ceartă între Români). A surprins, nu pentru-că s'a vorbit despre tristele întâmplări din Sibiu, ci pentru spirital în care este scris acel articol, cu tendința vedită de a gloriifica machinațiunile ciceii, care a provocat toate scandalurile în timpul din urmă.

„Caracteristic este, că în lunga introducere ce se face faimosului protest al lui Lucaciu și sofi, pe care îl reproduce în traducere, articolul din „Kr. Ztg.“ aduce cele mai mari elogiuri „neobositului anteluptător al Românilor“ Eugen Brote, care este prezentat ca sufletul mișcării ce are de scop delăturarea președintelui Dr. Rațiu. Se înțelege, că Lucaciu, în fața gloriei, în care este prezentat fostul proprietar al „Tribunei“, dispărește cu totul, așa că „îndrăznețul popă dela Șeșești“, cum îl numește articolul, apare numai ca un trabant al „marelui“ Eugen Brote.

„Toate ca toate, numai de un lucru ne mirăm, cum colegii nostri dela „Kr. Ztg.“ au putut să publice în fruntea foii, fără nici o observare, un articol de o colorit atât de tendențios față cu cearta ce s'a iscat între Români.

„Sperăm, că „Kr. Ztg.“ va evita pentru viitor de a se pronunța atât de categoric

Beralde: Acesta însă e mai potrivit

pentru mine. Beralde: Oare își ia un bărbat pentru tine sau pentru dînsa.

Argan: Pentru ambii. Mie numai atari bărbați îmi plac, cari îmi pot folosi.

Beralde: Prin urmare ceeaaltă fată vei mărita-o la timpul ei după un farmacist?

Argan: Pentru-ce nu?

Beralde: Cum e posibil, să nu cugeți la alta, decât a trăi în veci înecungurată de leacuri? În veci te vei ține morbos?

Argan: Ce vrei să zici, frate?

Beralde: Că nu cunosc om mai sănătos, decât pe tine. Dovada cea mai bună, e împregiurarea, că toate leacurile nu au fost în stare a-ți ruina sănătatea, că nu ai murit încă.

Argan: Nu, frate. Din contră numai aceste leacuri mă mai țin pe picioare. Di Purgon mi-a spus, că dacă numai 3 zile nu le-aș lua, aș fi dus.

Beralde: Grijește numai, să nu te trimiți în lumea ceeaaltă.

Argan: Să vorbim însă serios, frate. Zeu nu crezi în puterea leacurilor?

Beralde: Nu, frate, și nici nu înțeleg. de ce să cred.

Argan: Așadară ții un lucru recunoscut de toată lumea de neadevărat?

Beralde: Nu numai atâta, ci cred, că e prosta cea mai mare, care nu mai poate exista. Nu-mi pot închipui ceva mai ridicul, decât un medic, care voește să cureze pe cineva.

Argan: Dar' de ce să nu-l poată cura?

Beralde: Deoarece suntem încă un secret, și natura interiorului nostru e încă prea puțin cunoscută.

Argan: Cu alte cuvinte, medicii nu știu nimica?

Beralde: Nu voi să zic chiar aceasta. Au cunoștințe largi, cunosc limba latină și elină, și numirea tuturor morburilor, dar' nu știu cum să cureze.

Argan: Atâta însă trebuie să concezi, că înțeleg mai mult decât noi.

Beralde: Știu atâta, cât ți-am spus. Sunt toți niște fraseologi, cari ne spun numai vorbe și ne fac promisiuni.

Argan: Mai sunt însă oameni așa cuminiți ca tine, cari cu toate acestea, când sunt morboși, trimit după medic.

Beralde: Aceasta o dovedește slăbiciunea omenească și nici-decum adevăratea științei medicale.

Argan: Cel puțin medicii trebuie să creadă în științele lor.

Beralde: Sunt cari cred, și se folosesc de ea, alții cari nu cred, dar' se folosesc de buna credință a pacienților lor. De exemplu dl Purgon e medic cu trup și cu suflet. Care e mai convins despre adevăratea științei sale, decât un matematic despre corectitudinea formulelor sale. Lui nimica nu i-se pare imposibil, ordonează leacuri și nu se confundă. Te trimite fără a vol tu lumea ceeaaltă, și cu toate acestea nu te-a tractat altfel, decât cum ți-ar tracta în asemenea cas nevasta și copiii.

Argan: Ei, bine, dar' dacă ești morbos, ce să faci?

Beralde: Nimic!

Argan: Nimic?

Beralde: Da, nimic; numai trebuie să rămânem liniștiți. Natura și ajute, dacă nu ne amestecăm noi cu leacurile noastre. Cei mulți oameni mor, nu doar', că au fost morboși, ci că au luat leacuri.

Argan: Dar' totuși trebuie să-i venim naturii întru'ajutor cu anumite leacuri.

Beralde: Ah, frate, acestea sunt numai închipuiri, cu cari ne lingușim; Le credem, deoarece-ce ne plac și am vol să fie adevărate. Dacă un medic îți spune, că vrea să vină naturii tale întru'ajutor, să depărteze ceea-ce e stricacios, să facă, ca organele să-ți funcționeze earăși regulat, dacă îți spune, că vrea să-ți curețească sângele, să-ți vindece plămânile, să-ți lungească viața, toate acestea sunt numai vorbe, numai un roman. Dacă vei cerceta lucrul mai deamărunt, vei afla, că am drept. Sunt numai ca visurile plăcute, cari când te trezești îți cauzează neplăcerea, că le-ai crezut.

Argan: Vrei să zici, că toată știința din lume e concentrată în capul tău și că știi mai mult, decât toți medicii?

Beralde: Medicii tăi altmintrelea vorbesc și altmintrelea lucră. Când îi auzi vorbind, ai crede, că sunt cei mai cuminți oameni, ear' când îi vezi lucrând, te convingi, că nu știu mai mult, decât ceilalți oameni.

Argan: Auzi numai! Ce om cuminț ești. Aș vol numai să fie un medic de față, cum ți-ar astupa gura. (Va urma.)

Într-o chestiune de controversă însemnată și delicată, ca cea despre care e vorba, și nu va mai lăsa a fi informat în mod atât de tendențios și unilateral, cum s'a întâmplat în articolul „Zweist unter der Rumänen”.

Asemenea sperăm și noi, ba așteptăm chiar dela colegii nostri sași, dacă voesc ca relațiile bune, ce au existat între ei și poporul românesc să nu se tulbure.

Glasul poporului.

Sibiu, 30 Ianuarie n.

La adresa redacției „*Foii Poporului*” a sosit o carte de corespondență deschisă cu următorul cuprins:

Udine, 1/13 Ian. 1896.

Onorată Redacție!

Desaprobăm și condamnăm purtarea triumvirilor: L. Albini—Rusu—Bogdan față de venerabilul domn Dr. Rațiu. Nu crează Dumnilor, că prin acea purtare se vor face văzuți și stimați din partea poporului de rind, căci nici poporul de rind nu e așa de mărginit la minte, încât să crează pe niște tineri ușoratici, ear' pe bărbății încărungiți în lupte să-i desconsidere.

Așadar, dacă domnișorii triumviri voesc să-și câștige încrederea poporului de rind, binevoască Dumnilor a se abate dela calea lor cea rătăcită și a fi supuși celor încărungiți în lupte.

Nicolau Onciu m. p.

George Bosica m. p.

David Boeriu m. p.

Nicolae Condanu m. p.

Adam Dalea m. p.

Iovan Șamanțiu m. p.

*

Scrisoarea aceasta, dată la posta Ozora, în comitatul Torontalului, extremul hotar occidental al românismului, a sosit la Sibiu încă în 15 Ianuarie n. Dar' vr'un funcționar dela administrațiunea ziarelor, devotat aderent al „triumvirilor” a ascuns-o. Ieri însă s'a dat de ea din întâmplare printre alte scrisori ale administrației. Caracteristic pentru școala „triumvirilor”.

Glasul așa de îndepărtat al bravilor Români din Torontal totuși nu s'a putut înăduși, și noi zicem:

Vox populi, vox Dei!

Echouri.

La cererea autorului publicăm această scrisoare fără nici o observare din partea noastră.

Bistrița, 24 Ian. st. n. 1896.

Onorată Redacție!

După-ce onorata „Tribună” și dl Plevnescu, se ocupă în deosebite comentarii și de persoana mea: Vă rog a da publicare următoarelor șire, cât se poate de obiective:

Vorbesc în fața națiunii mele române, într-o situație gravă, și doresc a vorbi fără patimă, și a-mi spune părerea mea individuală, în chestia pendentă, pe cât se poate face. La amănunte, încât e posibil, nu mă voi dezmite, cu atât mai puțin la recriminări, ca în curentul nervos de azi, să nu devină mai adânci rănilor; ci doresc a ține în vedere în prima linie cauza mare a poporului român, care preține deslegarea grabnică a situației de azi, ce preocupă opiniunea publică română.

Deci întru în medias res. Dl Plevnescu, care în articolele sale publicate în „Tribuna” atinge și unele vederi politice, cari vin în conflict cu sentimentul comun de până aci, a poporului român: așa își aduce aminte, că eu subscrisul ași fi votat în ședința ultimă a comitetului național atât pentru propunerea dlui Dr. V. Fodor, cât și pentru aceea a dlui Dr. T. Mihali, și încă în ambele cazuri nehotărât, și cu îndoeală.

Pentru a precepe pertractarea încinsă, pe lângă votul meu, eată istoricul lucrului:

Eu am fost ales încă din ziua primă într-o comisie pentru censurarea mai multor atacuri și scrisori, cari aflându-se în ordine deplină s'au provăzută cu clauzele recerute —; astfel am fost silit a-mi consuma tot timpul — după primirea afacerilor — cu acele lucrări, până în momentul, când m'a chemat dela masa de lucru, din odaia veneratului domn V-pres. George Pop de Basesci, colegul și amicul meu, Dr. T. Mihali, a intra în ședința continuată a doua zi după aceea.

Întruindu-se cu toții cei prezenți, dl president al comitetului nostru, declară că fiind ziua a doua, și timpul prea înaintat, d-sa pune la vot propunerile, fără ori-ce discuțiune mai departe.

Dl coleg Dr. V. Fodor, predă și el o propunere în scris, cerând ca să se admită la vot.

Dl president dispune votarea în ordinea următoare:

- propunerea dlui Dr. V. Fodor
- „ „ „ Dr. T. Mihali
- „ „ „ Dr. V. Lucaci.

Propunerile dlor: Dr. V. Lucaci și Dr. T. Mihali le cunoașteam, ear' propunerea dlui Dr. V. Fodor, pentru mine, era venită ca din senin.

Însă aceasta era primo loco pusă la vot, și trebuia să votez sau pro, sau contra.

Cetindu-o, și aflând, că în fond este identică cu aceea a părintelui Dr. V. Lucaci, și cuprinzându-mă presimț, că propunerea dlui Dr. V. Lucaci — care o acceptam, — poate avea soarta, ca nici să nu vie la vot: — fiind noi invitați la votare — m'am decis, naturalmente, după o ponderare necesară, a vota pentru această propunere, și am și votat, având sentimentul, că această propunere e mai potrivită situației. De cât aceea a dlui Dr. T. Mihali.

Dar' așa cred eu, că-mi concede o cîine, că orbește nu am putut vota, și-mi va concede mai ales acela, care precepe greutatea formării judecării momentane asupra unei propuneri cetite, apoi peste tot greutatea problemelor publice, și răspunderea legată de aceea.

La votarea asupra propunerii dlui Dr. T. Mihali, am șezut nemișcat pe scaunul meu.

Rog pe dl Dr. T. Mihali, care a privit la mine, și a trebuit să observe mai bine, — se mă contrazică, dacă susțin neadeverul.

Dl president, enunțând rezultatul votărilor asupra propunerilor de mai sus: îndată am observat cu toții că e greșeală la mijloc.

Eu cred, că am procedat corect și hotărât, când acolo în ședință, în fața tuturor, — pentru limpezirea rezultatului — am declarat, că votul meu este și a fost pentru propunerea dlui Dr. V. Fodor, și nu pentru a dlui Dr. T. Mihali.

Întrebarea, că dl Dr. V. Lucaci și-a putut da oare votul pentru propunerea dlui Dr. T. Mihali, contrară cu a d-sale, ori ba? mă simt dispensat de a o pertracta.

Să ne întrebăm însă acum, care e ordinea chestiilor personale?

Care e adevărul în afirmările contrare? Care e situația cauzei poporului român?

Și cum se contemplează rezolvarea impusă de interesele superioare ale națiunii române?

Asupra afirmărilor contrazicătoare rămâne un vîl, și firul Ariadnei, către adevărul adevărat nu-i altceva, decât sau cele susținute de majoritate, sau încrederea stictă personală, sau în cele din urmă impresia, ca: „*peccabantur circa utraque muros*”.

Dar' așa cred eu, că continua pertractare a lăturii personale, și recriminările, invectivele duse și mai departe în publicitate — va fi terenul cel mai puțin priincios cauzei și mai ales, dacă se vor purta din zi în zi din foaie în foaie!

Pe această cale ar pute să urmeze pentru viitor otrăviri și mai grele în raporturile dintre bărbății nostri de onestitate politică incontestabilă, și o pagubă enormă în sfera moralului politic și public.

Aceasta, așa cred eu, că după cugetele bune ale tuturor, ar fi de evitat, și spre acest finit, va trebui să concludă peste tot ziaristica noastră, și mai ales „Tribuna”, prin sistarea campaniei sterile, sau cel puțin prin suspendarea ei.

Încă o observare personală, și apoi trec mai departe la cauza, superioară persoanelor.

S'a scris în „Tribuna” despre simpatia și stima mea, ce am avut-o și o am față de dl president, arătată totdeauna, sub durată ședințelor, și chiar și după aceea, cu ocaziunea onomastice sale.

Nu șovăesc a mărturisii în fața națiunii mele, că da, am o stimă și o venerațiune neascusă, față de dl president al partidului național, Ioan Rațiu, bătrânul încărungiț în lupta națională! și din incidentul onomastice am ținut a-i dovedi, că deosebirea de vederi într'acest conflict, tot nu a otrăvit sentimentele Românilor, cătră un bărbat fruntaș, care cu soți lui numai ieri-alaltăieri a sosit acasă dela osândă suferită pentru cauza neamului său!

Tot astfel am o profundă venerațiune față de părintele Dr. Vasile Lucaci, pe care îl consider de un noroc prețios al neamului românesc.

Am stimă și iubire și pentru toți ceilalți frați, din comitet, și afară de comitet, din patrie, și afară de patrie, cari cu periclitarea libertății, sănătății, intereselor, pozițiilor, și cu munca lor au contribuit și o să contribuie la înaintarea și înălțarea cauzei române.

Durere însă, că trecutul frumos, totuși nu e dovada infalibilității între toate împregiurările, și nu eschide insuficiențele referi-

toare la sentimentul și tactul situației politice; pentru aceea neînțelegerea e posibilă și între cei mai văzuți factori ai vieții publice, ba în cazul apăsărilor divergente și intransigente, se poate pronunța în mod inevitabil.

Dacă faci o reprivire, te cuprinde un sentiment evlavios, când cugeti la era ferisită din trecutul apropiat; când fiecare inimă de Român era un altar, unde se servia jertfa mântuitoare a iubirii de neam; când conștiința națională înălțată a poporului român, era ca o cetate formidabilă, neinvinsă, și susținea cu mândrie steagul luptei naționale, formând o rezistență puternică față de atacurile desnaționalizatoare ale asupritorilor nostri!

Și factorii acestei înălțări morale și naționale — abstrăgînd dela dascălii antedecedenți ai neamului nostru — erau în locul prim membru comitetului național, ajunși astăzi la neînțelegere; era încrederea poporului român față de conducătorii lui, alimentată prin solidaritatea acestora în muncă și în abnegațiune.

Situațiunea noastră internă de azi, durere, deocamdată apare ca un fel de negațiune față cu trecutul, și din nenorocire, chiar în timpul, când națiunea română mai cu sete aștepta, să-și aibă fiii reînțorși la casa lor, și să-și vază la posturile lor!

Sîntem cu toții oameni, supuși și expuși rătăcirilor în judecarea și apărarea situațiilor și măsurilor, potrivite în viața politică a unui popor; un lucru care mai ales la noi e foarte greu.

E de admis îdar, că după cele precedate și întemplate din toate părțile: nu putea a nu să ivi conflictul, și că trebuia, ca să se pronunțe. Bine-rău, e deja fapt complit.

Acuma însă nu mai este amănare, și fiecare suflet român, e dator să caute, după o deslegare potrivită, și apropiată, ca națiunea română să-și recapete conducerea solidară, probată și potrivită intereselor sale vitale; să-și recapete liniștea lucrării, și să nu se hazardeze capitalul moral și succesele morale ajunse prin înălțarea și întărirea conștiinței naționale, ajunsă prin edificarea norocoasă a încrederii poporului român în propriile puteri, și în viitorul sen meritat; să nu se distrugă simpatiele cucerite până aci în străinătate, și la popoarele conlocuitoare aliate cu noi.

După natura vieții publice, între mai multe expediente, la două foruri putem privi, ca la chemate, a rezolvi chestiunile pendente, și a duce cauza la bun finit.

Cel dintău e iosuși comitetul național plenar, întregit eventual cu mai mulți bărbăți ai națiunii române.

Această încercare va pute să averse rezultat dorit ori ba?

Atîrnă dela puterea de abnegațiune a tuturor, dela bunăvoință, cu care se vor desbrăca oamenii de considerațiunile personale, dela înălțimea privirii și sentimentelor îndreptate către cauza națională.

Eu cred, că o ședință plenară a comitetului național, în sensul de sus, cu atât va fi mai impusă, cu cât mi-se pare cealaltă modalitate prea depărtată, adică deslegarea situației prin conferința națională.

E depărtată, căci nu se poate convoca așa în pripă. Ear' deslegarea nu suferă amănare.

Dacă se vor pute deslega astfel chestiile pendente în mod suficient: situația atunci s'a limpezit și lucrările au să-și reieie firul.

Nu va isbuti deslegarea, — ceea ce între împregiurările de față n'ar fi bine să se întemple: atunci comitetului numai un drept și o datorință îi mai rămâne — a convoca conferința.

Națiunea română trăește vîguroasă încă, necesarmente are să lucre pentru a se manifesta vrednică la toată ocaziunea și în tot timpul în această patrie; și în calea acestei manifestări națiunea nu poate afla pedecă nici în ordinațiunea fostului ministru de interne Hieronymi, nici în neînțelegerile trecătoare a fiilor sei, ori cât de iubiți fie ei.

Asupritorii nostri, în vederea iubirii millenare, își stîng rîndurile. Nu ne e permis a lăsa, ca sinul națiunii române chiar în acea vreme să apară sfîșiat.

Ca un început către acest finit, ar trebui să se sisteze în ziaristica recriminările și invectivele personale, ear' privirile și sentimentele tuturor să se înalțe la nivelul intereselor generale.

Munca de reculegere este a se face cu abnegațiune reciprocă și fără amănare, ca nu cumva dăinuind prea îndelungat pertractarea sterilă a situațiilor și suspensiunile să suferă și mai departe cauza și să se poată susține, că „*Deliberante Roma, Saguntum perit*”.

Cu toată stima:

Dr. Gavril Tripon.

Un copil legitim al erei

Wekerle—Szilágyi—Hieronymi.

Leit tatăl seu „nemijocit”, Hieronymi. Cel cu palma dată de Români pe timpul călătoriei sale prin Ardeal. Este Dr. Miklós Gyula, fișpanul până în Sâmbăta trecută al comitatului Borsod.

Acest minunat pașă, numit la postul seu de Hieronymi, cavalier de prima ordine, cu două ducele pe fiecare lună, avea în capitala pașalicului seu, Miskolc, un prieten bun, intim, cât se poate numai de intim, cu care făceau împreună treburile bune. Era avocatul și moșier din loc Szabó József. Prietenia mergea așa de departe, încât fișpanul îi predase amicului seu și concesiunea construirii drumului de fer vicinal Sajo—Ecség—Torna, zis și din Valea-Boldvei. Se înțelege, au și întocmit hărți corăspunzătoare: contract și încă un alt document „prietenesc”. În cel dintău Miklós Gyula cedază lui Szabó concesiunea prealabilă ce o avea el dela guvern și se obligă a exopera dela ministru transcrierea concesiunii definitive pe numele amicului seu. Pentru acest act prietenesc era să capete dela Szabó modesta sumă de 80.000 fl. În a doua hărtie intimă, fișpanul se obligă ca va exopera mai multe modifițiuni în planurile și calculele originare ale drumului de fer cu pricină. Și anume:

1. În loc de suma primitivă de 1.741.000 fl. la care se urcau toate cheltuielile să se pună 1.900.000 fl. Diferența e deci de 159.000 fl.

2. Suma primitivă de 278.000 fl., cu care se obligă statul a contribui la construirea căii ferate, să se urce la 300.000 fl. Diferența: 22.000 fl.

3. Suma, care conform legii, trebuie plătită căilor ferate de stat de către concesiionarii drumurilor de fer vicinale, suma fixată primitiv la 198.000 fl., să fie redusă la 117.000 fl. Diferența: 81.000 fl.

Aceste trei diferențe și-le împărțiau prietenii în hărtia cea de a doua chiar frățeste: pe jumătate; una mie — una ție, sau după comptabilitate dublă în regulă: 50% concesiionarului „prealabil” și 50% concesiionarului „definitiv”.

4. Podul peste râul Sajó în loc să fie de fer, cum e în planul primitiv, se va construi de lemn. Din această modificare Miklós era să capete dela Szabó 10.000 fl.

5. În documentul al doilea, legalizat, bine înțeles, cum se cade înaintea notarului, stă că: „Miklós Gyula va exopera ca taxă pentru transportul de petri, minerale, spumă de metale, petriș, năpș, sveltă etc. va fi fixată cu 1/10 cruceri, dela tonă și pe unchiometru, la căile ferate de stat”, pe când ministrul a fixat și mai puțin adică 1/10 cruceri și nu numai de materialurile sus zise ci și de următoarele: cărbuni, sare, lemne de tot felul, bălgar, var și țigle. Cătă provizie și-a rezervat Miklós de pe această diferență nu se spune în document.

Provisia totală pentru Miklós se urcă la 238.000 florini.

Pe baza acestei învoeli prietenești, încheiate încă în luna lui Ianuarie a anului trecut, fișpanul pompa pe amicul seu, până peste granițele permise, astfel încât pretenția se prefăc în certă. Ear' unde se ivește aceasta, indiscrețiunea e inevitabilă. În acest chip a ajuns „*Magyarország*” din Vinerea trecută să publice acele două documente și îndată, a doua zi, Sâmbătă, a fost scandal în dietă, cu prilegiul discuției asupra bugetului ministerului de interne, capitolul: „Fișpanii. Despre ședință am dat seamă în rubrica respectivă.

Casul este tipic, poate începutul unei lavine panamiste maghiare. A și dat deja aneă la unele măsuri „draconice”, pentru a acoperi mocirla. Deocamdată fișpanul a fost distituit, ear' cei doi prieteni și-au intentat reciproc procese de înșelătorie și de vătămăre de onoare.

Bun început.

Din parlamentul maghiar.

Ședința din 28 l. c.

Presidentul, deschizînd ședința anunță, că ministrul de culte și instrucțiune a pus pe masa Casei la dispoziția tuturor, actele referitoare la exarandarea domeniilor de stat dela Szt-Agota. Spre știință.

Deputatul Kun Miklos, revind la titlul: comiții supremi, este în contra salariilor celor mari, cu cari sînt provăzuți comiții.

Deputatul Busbach accentuează, că dacă cineva a urmărit cu atențiune desbaterele actuale din parlamentul maghiar, s'a putut convinge cu ușurință, că s'a descoperit o panama în Ungaria, că Ungaria a căzut cu totul în tina corupțiunii. (Aprobări.) Îl doare, că au trebuit să se facă propunerile lui Csáky și a lui Bartha, îl doare, că nu s'au făcut și acceptat mai de timpuriu. Odată făcute însă, el le primește și roagă guvernul ca pe viitor

să fie circumspect la concesiionările căilor ferate vicinale.

Ministrul de comerț Daniel rectifică unele vederi ale antevorbitorilor cu privire la căile ferate vicinale prin date oficiale. Vorbind asupra casului din Borsod, declară, că un document, care poartă în sine timbrul imoralității, nu poate servi ca basă la dejudecarea guvernului în procedurile sale. Cere respingerea propunerilor făcute de Bartha și Hermann Otto și primirea rezoluțiunii lui Csáky.

Hermann Otto își retrage propunerea și promite a o face la desbaterea legii de incompatibilitate.

Deputații Szalay, Vargies și Váradny sînt mulțumiți cu expunerile ministrului, cari nici decît nu ilustrează destul de viu abuserile săvîrșite. Váradny înaintează în sfîrșit propunerea, în sensul căreia să se interzică comiților-supremi ori-ce influențare a alegerilor dietale, coteșirea și capacitatea cu insistență a alegătorilor.

Kossuth Ferencz arată, că cercetările trebuie să se extindă și asupra timpului trecut, chiar și cu risicul de a da la lumină mari scandaluri. Cel mai mare scandal ar fi respingerea amandamentului făcut de Bartha, respingerea cercetărilor amănunțite.

Péchy Tamás recomandă propunerea lui Csáky întregită de Bartha, din acel punct de vedere, că exchide pe viitor casuri ca scandalul dela Borsod.

Obiectul acesta se va continua încă.

Lupta în comitate.

Alegerile supletorii din Alba-inferioară.

Blaj, 29 Ianuarie n. 1893.

După-cum am promis în rîndul trecut, vin de astă-dată să continui despre rezultatul luptei în comitatul nostru.

Anticipasem în corespondența trecută rezultatul alegerii din Zlatna, mai adaug la cele spuse atunci, că presiunea oficială în cercul acela a fost nespasă.

După-cum sîntem informați, protopretorul din Roșia a adus la votare pe alegătorii din Cărpeneș și Sohodol, ca și pe niște prizonieri. Pretorul din Zlatna, împreună cu notarul, au catrietat satele din cerc, ospetînd pe alegători și împărțindu-le buletine de votare.

Se vede însă, că fără nici un rezultat. Ai nostri au fost bine disciplinați, lauda conducătorilor din părțile acelea! Cât de înțețită a fost lupta de amîndouă părțile, reese și din faptul, că din 182: voturi date, ai nostri au înrunit 93—98, contrarii 77—88.

În cercul Vingardului, unde încă se nimicește alegerea, fiindcă în loc de 13 Maghiari, reușira tot Români, ai nostri au reușit chiar așa de splendid, ca și în rîndul trecut. Aleși au fost: (Am publicat ieri lista aleșilor după corespondența din Alba-Iulia. Lista aceasta se deosebește într'un singur punct: în loc de D. Radeș din Cenade zice, ca a fost ales Ioan Măcelar, din Sângatin). Majoritatea alor nostri a fost de 42. Alegătorii, parte însemnată țerani, au alergat din mari depărțări, spre a contribui cu votul lor la reușita noastră.

Și faptul, ca și în poporul de rînd se observă o interesare mare față de aceste alegeri, poate fi un puternic îndemn, celor ce s'au angajat să lupte pentru drepturile noastre naționale, vîzînd, că în lupta aceasta are la spatele lor tot poporul, care le urmărește pașii, dornic de a ajunge niște timpuri mai bune.

E regretabil numai atîta, că pe când poporul luptă cu drag și supoartă cu nepăsare frigul și alte neajunse, numai spre a fi într'ajutorul conducătorilor sei, pe atunci oamenii cumiți stau departe de astfel de mișcări, ca-și-cum pentru ei aceasta n'ar însemna nimic.

Conventiculul dela Orăștie.

Referitor la conventiculul din Orăștie extragem din niște scrisori private următoarele:

(24 Ianuarie.) „După cât știu eu toată treaba o face Aurel Barcianu, care e înrudit cu Brote, dela București. Dr. S. Moldovan, care încă e pe partea lor, cred că numai din amicitia, ce o are cu Barcianu, e așa devotat lor. Din Orăștie alt inteligent mai de dai Doamne nu se amestecă. La întrunire au convocat vre-o 70 persoane, poate că cei invitați n'or veni, vor fi însă alții, căci mîne e zi de mărturie acolo. (Zi de tîrg săptămînal. Red.) Au lăsat vestea, că vine și Lucaci, dar' nici ei nu o cred. Despre Russu-Șirianu și ei au nădejdea, că nu va veni, n'ar vrea să vină. Căci trebuie să ști, frate G., că Russu cu Duică nici când nu s'au avut bine. Duică e un om, care nu prea se face plăcut. Oamenii, cari îl cunosc de-aproape zic, că e „ne-mistuibil”. Pe Russu el îl ține cu mult inferior sieși, fiind și foarte închipuit. Vezi, nici acum, când soarta amară

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „ARIEȘANA”, societate pe acțiuni, se invită conform §. 17 al statutelor societății la a

X-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Turda la 6 Martie 1896 st. n. după amiază la 2 ore în localitatea institutului.

Agendele adunării vor fi:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului de gestiune 1895.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decidere asupra conturilor anuale și asupra împărțirii profitului curat.
4. Alegerea respective întregirea direcțiunii conform §-lui 32 din statute modificat.
5. Fixarea mărcilor de prezență pe anul curent.
6. Eventuale propuneri în cadrul statutelor.
7. Alegerea alor 3 acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, cari în înțelesul §-lui 19 din statutele societății doresc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotențiat, sunt poftiți a-și depune acțiunile și eventualele documente de plenipotență, la cassa institutului cel mult până în 5 Martie 1896.

Turda, 28 Ianuarie 1896.

Direcțiunea.

Incheierea socotelilor

institutului de credit și economii, societate pe acțiuni „Arieșana” din Turda pe anul 1895.

Contul bilanțului:

Active:		Pasive:	
Cassa în numerar	1288 91	Capital	79920 —
Cambii escomptate	fl. 103.879.51	Depuneri spre fructif.	fl. 46.574.77
Cambii cu asig. hipot.	42.842.—	Inter. cap. semes. I.	1.392.06
Împrumut hipotecar	83857 53	„ „ II.	1.403.15
Împrumut pe obligații	447 —	Cambii reescompt.	87439 09
Efecte	2114 35	Fond de rezervă	10882 01
Mobilier	fl. 201.62	Fond de pensii	1545 42
10% amortisare	20.16	Dividende neridicate	945 40
Anticipații	1745 06	Interese anticipate	243 68
Chirie anticipată	100 —	Creditori	1281 93
Debitori	2164 19	79920 capit. solv. 5%	3996 —
		Propt curat	2996 50
	238620 01		238620 01

Contul profitului și pierderilor:

Eșite:		Întrate:	
Interese:		Interese:	
pentru depuneri	fl. 2913.51	dela cambii	11868 59
„ fond de rezervă	406.70	„ hipotec.	5610 96
„ reescompt	6760.37	„ obligații	31 44
„ fond de pensii	57.19	„ întârziere	2560 77
Chirie	306 —	Competență de scris	416 10
Dare directă	fl. 1726.01	Provisiune	3144 50
pentru interese depuneri	279.51		
Salare	2005 52		
Remuneratii	2796 47		
Spese	50 —		
Porto	307 25		
Mărci de prezență	70 84		
Amortisare 10% mob.	46 —		
Relut de curat	20 16		
Diverse	50 —		
Profit curat	849 85		
	6992 50		
	23632 36		23632 36

Turda, la 31 Decembrie 1895.

Iuliu C. Vlăduțiu m. p., George Boldea m. p., Alexandru Gaia m. p.,
direct. exec. cassar. comptabil.

Membrii direcțiunii:

D. St. Șuluțiu m. p., Ramonțian P. Sandor m. p., G. Popescu m. p., I. C. Vlăduțiu m. p.,
președinte.

Subsemnatul comitet am examinat bilanțul prezent, contul profitului și al pierderilor și confruntându-le cu registrele principale și secundare ale institutului constatăm că le-am aflat cu acele în deplină consonanță și exact.

Turda, în 25 Ianuarie 1896.

Simeon Pop m. p., Grigoriu Pop m. p., Petru Iacobescu m. p.,
preș. com.

Silvestru Moldovan m. p.

Ielinek Henrich m. p.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrieu baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vice arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic”, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ÎN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult

Se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

Călindarul „Lumea Ilustrată”

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-păra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

De stat aprobată

II. Loterie de classă ungară

din incidentul expoziției millenare în Budapesta

120.000 de losuri cu 45.007 câștiguri împărțite în trei clase și un premiu.

[24] 3—5

Datul tragerii:

pentru classa I.: pentru classa II.: pentru classa III.:
dela 5 până în 8 Februarie 1896. dela 11 până în 14 Martie 1896. dela 12 până în 8 Maiu 1896.

Prețurile losurilor (valabile pentru o classă):
1 întreg 1 jumătate 1 a zecea parte 1 a douăzecea parte
20.— 10.— 2.— 1 fl.
Prețurile losurilor compl. (valabile pentru toate 3 clasele):
1 întreg 1 jumătate 1 a zecea parte 1 a douăzecea parte
60.— 30.— 6.— 3 fl.

Câștigurile se plătesc întregi, libere de dare și taxe, și fără nici o reținere; tragerile stau sub supra-veghierea autorităților statului și se fac în prezența unui notar public regesc. Publicând planul sortării, facem cunoscut, că losurile de azi înainte se pot câpăta pe lângă prețurile originale de mai sus dela colectorii făcuți cunoscuți prin placate.

Budapesta, 24 Decembrie 1896.

Direcțiunea loteriei de classă ungare.

Cel puțin
tot al treilea los
câștigă.

ȘANSE DE CÂȘTIG

ca și cari încă n'au mai fost nici odată

oferă

Cel puțin
tot al treilea los
câștigă.

II. Loterie de classă ungară

aprobată de stat.

450.007 câștiguri în bani, împărțite în 3 clase în sumă totală de 9,200.000 coroane.

Cel mai mare câștig în cazul cel mai favorabil

UN MILION coroane.

Tragerea clasei I.: Dela 5 până în 8 Februarie 1896.

Tragerea clasei II.: Dela 11 până în 16 Martie 1896.

Tragerea clasei III.: dela 12 până în 28 Maiu 1896.

Planul de câștig:			Planul de câștig:			Planul de câștig:		
Câștiguri	Coroane	Coroane	Câștiguri	Coroane	Coroane	Câștiguri	Coroane	Coroane
1 la 80.000=	80.000		1 la 100.000=	100.000		1 premiu	600.000=	600.000
1 " 60.000=	60.000		1 " 60.000=	60.000		1 la 400.000=	400.000	
1 " 40.000=	40.000		1 " 40.000=	40.000		1 " 300.000=	300.000	
1 " 30.000=	30.000		1 " 30.000=	30.000		1 " 200.000=	200.000	
1 " 20.000=	20.000		1 " 20.000=	20.000		1 " 100.000=	100.000	
1 " 15.000=	15.000		1 " 15.000=	15.000		2 " 40.000=	80.000	
1 " 10.000=	10.000		1 " 10.000=	10.000		2 " 20.000=	40.000	
2 " 8.000=	16.000		2 " 8.000=	16.000		5 " 10.000=	50.000	
8 " 4.000=	32.000		8 " 4.000=	32.000		10 " 8.000=	80.000	
10 " 2.000=	20.000		10 " 2.000=	20.000		34 " 6.000=	204.000	
13 " 1.000=	13.000		13 " 1.000=	13.000		100 " 2.000=	200.000	
100 " 400=	40.000		100 " 400=	40.000		200 " 1.000=	200.000	
860 " 200=	172.000		860 " 200=	172.000		2650 " 200=	530.000	
9000 " 80=	720.000		9000 " 120=	1.080.000		22.000 " 150=	3.300.000	
10.000	Câștiguri laolaltă	1.268.000	10.000	Câștiguri laolaltă	1.648.000	25.007	Câștiguri și 1 premiu	6.284.000

Prețurile losurilor (valabile pentru o classă):

1/1 1/2 1/10 1/20
20.— 10.— 2.— 1.— florin

Losuri complete (valabile pentru toate trei clasele):

1/1 1/2 1/10 1/20
60.— 30.— 6.— 3.— florini

Recomandă și trimite pe lângă înaintarea mai întâiu a prețului sau pe lângă ramburs postală.

Budapesta,
Servitenplatz Nr. 3.

Budapesta,
Servitenplatz Nr. 3.

Adresa telegrafică:

Lottoheintze,
Budapesta.

Pentru siguranță se recomandă a cere trimiterea losurilor în scrisori date și are să se trimită pe lângă prețurile originale de mai sus ale losurilor pentru scrisorilor recomandate și pentru listele de tragere la losurile de classă 25 cr. porto și cele 3 liste de tragere la comandarea losurilor complete 50 cr.

La I. loterie de classă ungară am împărțit eu la mușterii mei următoarele câștiguri de 400.000, 200.000, 100.000, 80.000, 50.000 de coroane etc., etc.

Pentru tipar responsabil Iosif I.

Pentru „Institut Tipografic” T. Liviu Albini sub sechestru: Iosif Marschall.